

Konspekt spotkania Żywego Różańca

GRUDZIEŃ 2024 r.

- ◎ **Pieśń:** Archanioł Boży Gabriel...
- ◎ **Zapalający świecę:** Światło Chrystusa.
- ◎ **Wszyscy:** Bogu niech będą dzięki.
- ◎ **Słowo moderatora krajowego:**

Chcę być kimś wyjątkowym

„Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18, 3).

Dzisiejszy człowiek ma pragnienie bycia kimś wyjątkowym. Jest w nas chęć bycia zauważonym i wyróżnionym. Jednocześnie wielu nie chce wymagać od siebie i nie dąży do osiągnięcia wyznaczonych sobie celów. Realia są jednak takie, że aby „być kimś”, człowiek musi najpierw odkryć, kim jest. Ponadto bez wiary w siebie i samodyscypliny nigdy nie osiągnie celu, o którym marzy. Trzeba pamiętać, że człowiek szukający tylko siebie wchodzi bardzo szybko na drogę próżnej chwały. Wówczas angażując się nawet w dobre rzeczy, czyni to tylko zewnętrze, powierzchownie. Natomiast obca staje się dla niego żywa relacja z Bogiem. Dlatego rzadko znajdziemy go na modlitwie, rozważaniu słowa Bożego, adoracji Najświętszego Sakramentu, Eucharystii czy kontemplacji. Ewagriusz z Pontu w dziele *O wadach, które są przeciwne cnotom* pisze, że wolność od próżnej chwały jest odejściem od podchlebiania się, niezwracaniem uwagi na pochwały. Wolność od próżnej chwały wyraźnie sprzeciwia się światu, wyostreza duchowy zmysł spostrzegania, jest wolą poprzestawania na małym. Cnota ta jest przeciwna ubieganiu się o dobrą szybką sławę.

Patrząc na tajemnicę narodzenia Pańskiego i rozważając ją na różańcu świętym, możemy podjąć „uprawę” tej ważnej dla nas cnoty. Św. Jan Klimak mówi o trzech etapach takiej „uprawy”. Podstawowym i pierwszym elementem uwalniania się od próżnej chwały jest panowanie nad swoimi ustami. To korzeń zła, który pociąga za sobą inne grzechy. Drugim etapem zdobywania tej cnoty jest proces oczyszczania myśli. Złe myśli są niczym wirusy, które niszczą wszystko, co napotkają. „Programy antywirusowe”, które rozpoznają złe myśli w naszym wnętrzu, to czystość serca, modlitwa oraz życie sakramentalne. Kolejnym etapem uprawiania tej cnoty jest dobrowolne poniżanie się. Poniżanie samego siebie to trudna i wąska ścieżka do zdobycia celu, ale znoszenie niedostatku na własne życzenie to wielki krok na drodze kształtowania siebie. Pielgrzymi, którzy weszli na tę Jezusową drogę, muszą stosować właściwą dietę, jaką jest napój hańby, kpin czy szyderstwa, a także duch umartwienia, modlitwa, post i jałmużna.

Musimy pamiętać, że pragnienie zaszczytów wprowadza nas w świat ułudy i czyni niewolnikami dwóch panów: wyniosłości i zazdrości. Należy zauważyć, że gotowego lekarstwa czy szpileczki na chorobę próżnej chwały nie da się nigdzie kupić. Jednak z pomocą łaski Bożej i przy wstawiennictwie Maryi możemy ze swojego wnętrza usuwać tę truciznę. Drogą do tego jest m.in. codzienna modlitwa różańcowa.

ks. dr Jacek Gancarek
moderator krajowy Żywego Różańca

Modlimy się w intencji Światowej Sieci Modlitwy Papieża:

Za pielgrzymów nadziei. Módlmy się, aby nadchodzący jubileusz umocnił nas w wierze, pomógł nam lepiej poznać Chrystusa Zmartwychwstałego w naszym życiu i przemienił nas w pielgrzymów chrześcijańskiej nadziei.

„Zbliżający się jubileusz będzie zatem Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu” – stwierdza Ojciec Święty, który 24 grudnia otworzy Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra w Rzymie. Obejmijmy modlitwą tych, którzy będą pielgrzymowali nie tylko do Rzymu, lecz także do wielu sanktuariów w Polsce i na świecie, aby uzyskać łaskę odpustu. Niech staną się dla świata „pielgrzymami nadziei”, której dzisiaj tylu ludzi i tak wiele narodów potrzebuje. Sami bądźmy świadkami nadziei, która płynie z wiary i modlitwy ró-

zańcowej, aby wyprosić pokój dla świata. „Niech moc nadziei wypełnia naszą teraźniejszość w ufnym oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie cześć i chwała teraz i na przyszłe wieki”.

Modlimy się również w naszych intencjach (zachęcić do podania swoich osobistych intencji, np. o zdrowie kogoś z rodziny itp.): ...

☉ **Różaniec:** Rozważmy trzecią tajemnicę radosną – **Narodzenie Pana Jezusa.**

„Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów” (Mt 1, 20-21).

Józef, idąc za głosem Boga, staje się świadkiem wypełnienia obietnicy danej przez Stwórcę w raju. W betlejemskiej stajni, pośród grzesznego świata rodzi się Bóg, aby przynieść zbawienie człowiekowi. „Dzisiaj nie musisz bać się Boga, leży na sianie i płacze”. On wniesie w twoje życie miłość i nadzieję, której tak bardzo pragniesz i potrzebujesz. Proszę Cię, Jezu! „Tyś stajnię nie pogardził, nie gardź i sercem mym”.

- *Ojcie nasz, Zdrowaś Maryjo (10 razy), Chwała Ojcu, O mój Jezu...*
- Królowo różańca świętego, módl się za nami.
- Za zmarłych członków kółka różańcowego (wymienić): ... – *Wieczny odpoczynek...*

Konferencja (prowadzi ją kapłan lub zelatorka odczytuje z „Różańca”, s. 38-39).

☉ **Z życia Kościoła:**

- Adwentowe oczekiwanie to dzisiaj konieczność, aby nie dać się zwariować przedświątecznemu szalowi zakupów. Inaczej on przesłoni nam to, co najważniejsze, a wtedy być może nie zdołamy przygotować serca na Boże Narodzenie.
- 8 grudnia przypada uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Członkowie kół Żywego Różańca (ŻR) mają w tym dniu przywilej zyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami. Taki sam przywilej przysługuje nam 25 grudnia w dzień Bożego Narodzenia (przeczytajmy o odpustach w *Ceremoniale*).
- 24 grudnia papież Franciszek otworzy Drzwi Święte w Bazylice św. Piotra w Rzymie, rozpoczynając Rok Jubileuszowy. Hasło tego roku to: „Pielgrzymi nadziei”. Przeżyjmy ten czas w duchu pogłębienia wiary, umocnienia nadziei i korzystania ze skarbcza Kościoła, jakim są odpusty.

☉ **Z życia parafii:**

- Roraty są nieodłączną częścią adwentowego czuwania – zabierzmy na roraty dzieci lub wnuki.
- Włączmy się w Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, rozprowadzając świece Caritas (po uzgodnieniu z księdzem proboszczem).
- Poświęcony opłatek (nie ten z supermarketu) to znak, że jesteśmy jedną wielką rodziną dzieci Bożych. Pójdźmy po niego do swojej parafii i zatroszczmy się, aby dotarł do chorych i samotnych. To okazja, aby w wigilijny dzień odwiedzić osoby z naszej róży (koła) i połamać się z nimi opłatkiem.
- Wieczera wigilijna w naszym domu powinna rozpocząć się od przeczytania fragmentu z Ewangelii św. Łukasza o narodzeniu Jezusa, wspólnej modlitwy za rodzinę, za zmarłych, śpiewu kolędy.

☉ **Z życia Stowarzyszenia Żywy Różaniec:**

- Nadzieja, chrześcijańska nadzieja – wokół tego tematu będzie się koncentrować program duszpasterski, który rozpocznie się w Kościele w Polsce w czasie Adwentu. Rozważane przez nas codziennie tajemnice różańcowe wnoszą w nasze serca nadzieję. Ludzie różańca to ludzie nadziei. Już dzisiaj pomyślmy, jak dzielić się tą nadzieją z tymi, którzy jej nie mają.
- Konferencje formacyjne w „Różańcu” do czerwca będą nam przybliżać hasło siódmego roku Wielkiej Nowenny Różańcowej: „Ewangelizacja z różańcem”. Głównym celem nowenny jest rozwój wspólnot ŻR i ożywienie apostołskiego dynamizmu wszystkich członków wspólnoty.

☉ **Słowo i błogosławieństwo kapłana.**

☉ **Śpiew:** *Zdrowaś bądź, Maryja, niebieska liliu...*

☉ **Wymiana tajemnic różańcowych i podanie aktualności dotyczących naszej róży.**

oprac. **ks. Szymon Mucha**